ANUL VIII.—No. 2111 EDIŢIA A TREIA VINERI 10 FEBRUARIE 1895.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREÏ LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucureşti LA CASA ADMINISTRAŢIEÏ
DIN Judeţe şi Streinătate PRIN MANDATE POŞTALE
UN AN ÎN ŢARĂ 30 LEÏ; ÎN STREINĂTATE 50 LEÏ
ŞASE LUNÏ . . 15 » » 25 »
TREÏ LUNÏ . . 8 » » 13 »

Un numer în streinatate 20 bani
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevĕrul

Să te fereşti Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
DIN Bucureşti şi judeţe SE PRIMESC numaĭ la Administraţie
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRAŢIEĬ Ş la toate oficiele de publicitate
ANUNCIURĬ LA PAG. IV . . . . . 0,30 b. linia
» » » III . . . . . 2,— leĭ »
» » » II . . . . . 3,— » »
INSERŢIELE ŞI RECLAMELE 3 LEĬ RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEŞTE DE VÎNZARE CU NUMERUL LA kioşcul No. 192, Boulev. St.-Germain
UN NUMER VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
PASAGIUL BĂNCEI NAŢIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

PANAMAUA CONSERVATOARE

Carol sperjur şi trădător

II

Astă-zĭ, conform promisiuneĭ dată ierĭ, voiŭ da un mic rezumat al scrisorii regale către suveranii marilor puterĭ, voiŭ arăta incidentul diplomatic la care a dat naştere acest ruşinos apel făcut de suveranul Romînieĭ către marile puterĭ, şi cine e acela care a nimicit odiosul plan urmărit de Carol I.

Scrisoarea regală e rezumată în memoriile regeluĭ numaĭ în cîte-va rîndurĭ, precum urmează:

„Prinţul Carol exprimă puterilor garante îngrijirea că nu ar maĭ putea stăpîni pasiunea partidelor care domneşte în Romînia, şi propune ca **viitorul Romînieĭ să fie regulat la congresul care este pe cale a se întruni**. *Numaĭ un* **regim stabil şi tare** *ar putea să aibă o înrîurire salutară asupra relelor din năuntru şi din afară de care ţara este bîntuită. Cu toate bogatele sale resurse, această ţară se află* **în starea cea maĭ deplorabilă**“.

Am spus că scrisoarea regeluĭ adresată suveranilor marilor puterĭ a fost expediată prin intermediarul reprezentanţilor lor în Bucureştĭ. Aceea către Sultanul a fost trimisă prin reprezentantul Anglieĭ în Bucureştĭ.

Scrisoarea către suveranul Turcieĭ a întîrziat pe drum — pentru ce şi cum nu se ştie — şi nu a fost primită de cît după ce întregul guvern din Constantinopol aflase, de cîte-va zile deja, demersul prinţuluĭ Carol către marile puterĭ.

Un pasajiŭ din scrisoarea prinţuluĭ Carol — nepublicată în memoriile regeluĭ, de şi răspunsurile suveranilor sînt reproduse în întregul lor — a fost printr'o indiscreţie adus la cunoştinţa Porţiĭ şi a dat loc la comentariĭ diplomatice.

Iată acest pasajiŭ:

„........ *Scăpat de piedicele care staŭ în drumul regimuluĭ actual* **înăuntru cît şi în afară**“.

Lesne se înţelege că piedicele *dinăuntru* care staŭ în drumul regimuluĭ actual nu eraŭ de cît *libertăţile publice prea marĭ, care sînt înscrise în constituţia noastră.*

Dar piedicele *din afară*, care să fie ele oare? *Iată ce a îngrijit guvernul otoman;* căcĭ nu trebuie să uităm că pe atuncĭ eram vasalĭ Turcieĭ.

In urmă, Poarta s'a încredinţat că demersul regeluĭ Romînieĭ a fost făcut către toţĭ suveranii marilor puterĭ, între carĭ era şi Sultanul, care primise scrisoarea luĭ Carol cîte-va zile maĭ tîrziŭ.

Astă-zĭ însuşĭ regele Carol mărturiseşte şi constată prin documente, care nu pot fi de cît în posesiunea sa, că el s'a adresat puterilor pentru ca **prin influenţa străină** să se **revizuiască constituţia** şi să se **restrîngă libertăţile publice.**

Sensul scrisoriĭ nepublicate a prinţuluĭ Carol se vede bine şi din răspunsul luĭ Aalli Paşa. Marele Vizir exprimă prinţuluĭ din partea Sultanuluĭ sincera dorinţă a Turcieĭ de a'l ajuta **în combaterea tendinţelor anarhice care bîntue principatele.** (Volumul al 2-lea pagina 149).

Pagina 135 (27 Noembrie) 9 Decembrie 1870.

După expediţia scrisorilor adresate suveranilor puterilor străine, reprezentantul Germanieĭ D. Radovitz primeşte de la contele Bismarck o telegramă din Versailles, prin care cancelarul german se rosteşte în contra demersuluĭ pe care prinţul Carol voia să'l facă pe lîngă puterile garante— Contele Bismarck nu ştiea la Versailles că demersul prinţuluĭ Carol era deja făcut.—Cancelarul german sfătueşte de a se amina acest demers după concluzia păceĭ:—„**Orĭ-ce complicaţie romînă este astă-zi îndoit de inoportună. Prinţul Carol nu poate conta nicĭ măcar pe sprijinul nostru moral.**“

Aceste cuvinte sub-liniate sînt extrase din telegrama conteluĭ de Bismarck cătră reprezentantul german în Bucureştĭ, D. Radovitz.

Pagina 147—Extrag din scrisoarea conteluĭ Bismarck adresată în urmă prinţuluĭ Carol, tot din Versailles cu data 10 (22) Ianuarie 1871, următoarele rîndurĭ:—*Rezumînd toate aceste consideraţiunĭ, nu pot să ajung decît la concluzia că Alteţa Voastră nu trebue să se aştepte* **la nicĭ un sprijin din afară,** *ba chiar maĭ mult la rea voinţă şi că prin urmare trebue să luaţĭ hotărîrile D-voastră numaĭ pe baza apreciereĭ mijloacelor de acţiune de care aţĭ dispune în propria voastră ţară.*

Cu alte cuvinte, contele Bismarck îĭ tae în modul cel maĭ categoric orĭ-ce speranţă în intervenţia puterilor străine, în sensul demersuluĭ săŭ făcut pe lîngă ele.

Iată cine a nimicit odiosul plan urmărit de **Carol sperjurul şi trădătorul.**

Alex. V. Beldimanŭ.

FOARTE BINE

După cum am anunţat, D. Olănescu, ministrul lucrărilor publice, are de gînd să prezinte Corpurilor Legiuitoare un proiect de lege pentru a se crea o casă de pensie a lucrătorilor căilor ferate.

Foarte bine Un asemenea proect de lege va fi bine primit din partea noastră. Avem însă o singură obiecţie de făcut: pentru ce D. Olănescu vrea să copieze proectul D-sale aidoma de pe proectul D-luĭ Carp care însoţeşte legea minelor?

Şi D-luĭ vrea să înscrie clauza arhi-mizerabilă şi arhi-reacţionară, că lucrătoriĭ carĭ se pun în grevă perd poate sumele depuse de eĭ la casa de pensiĭ? Să nu se maĭ vie cu obiecţia absurdă că numaĭ aceĭ carĭ imping saŭ silesc *la grevă, vor perde sumele, căcĭ ştim noĭ ce înseamnă ea. Cu mărturia interesată a doĭ jandarmĭ saŭ a doĭ sergenţĭ de poliţie, se poate orĭ cînd* dovedi *că lucrătoriĭ puşĭ la index de direcţie aŭ* silit *pe alţiĭ să se pue în grevă.*

A împinge maĭ departe şi a aplica şi la alte administraţiĭ saŭ legĭ de ale statuluĭ acest furt *pe care D. Carp a căutat să'l săvîrşească în contra lucrătorilor, e o neomenie.*

Sperăm că D. Olănescu nu va comite-o, şi că nu vom fi obligaţĭ să întîmpinăm proectul D-sale cu foarte răŭ, *în loc să'l întîmpinăm cu* foarte bine, *cum am făcut astă-zĭ.*

Lynx.

FĂRĂ CHITANŢĂ

Chitanţă zis şi Argeş, zis şi Dobrescu, după ce s'a preumblat prin toate partidele, după ce mult nu a lipsit să se plimbe şi prin cabinetele judecătorilor de instrucţiune, după ce şi-a mînjit mandatul de deputat, nu numaĭ politiceşte vorbind, dar şi din punctul de vedere al cinsteĭ ordinare, Dobrescu-Chitanţă voieşte a reintra în apele democratice şi încă ne propune să lucrăm cu el pentru «Votul Universal» şi să ne prezintăm la alegerĭ cu chitanţierul săŭ sub braţ.

La noĭ, e o ţară unde nu'ĭ chip ca cine-va să se compromită, unde Dobreştiĭ şi Răcăciuniĭ, maĭ mult saŭ maĭ puţin Popovicĭ, sînt primiţĭ la toate partidele claselor stăpînitoare, şi unde toţĭ falitiĭ cinsteĭ publice şi private pot avea curagiul să'ţĭ întindă mîna.

Eĭ bine, democraţiĭ şi socialiştiĭ aŭ cel puţin meritul de a fi rupt cu acest sistem dezonorant. Eĭ aŭ dus campania contra Dobresculuĭ, atuncĭ cînd ales deputat, cu pretenţiunĭ socialiste, a început să dea tîrcoale prin toate partidele. La această campanie, Chitanţă a răspuns prin cele maĭ triviale înjurăturĭ şi arme de luptă pline de josnicie.

Democraţia şi social-democraţia a fost însă strălucitor răsbunată.

Acela care voia să le zdrobească, a fost înămolit sub dispreţul public şi a trebuit aproape să dispară de pe cîmpul de bătaie al politiceĭ sub ruşinea de-a fi traficat cu mandatul săŭ de deputat.

A fost o splendidă răzbunare a noastră, cînd în plină Cameră a fost înfierat şi somat de parlament să meargă să se spele de invinuirea ce'ĭ se aducea.

Azĭ Chitanţă crede că lucrurile s'aŭ uitat şi voind să'şĭ refacă o nouă virginitate politică, crede că ar putea-o face prin noĭ,—intrînd în rîndurile «Ligeĭ Votuluĭ Universal» şi ast-fel a fi reabilitat.

Liga «Votuluĭ Universal», neputînd fi deschisă de cît oamenilor cinstiţĭ, Dobrescu-Argeş nu are ce căuta alăturĭ cu aceia carĭ aŭ în această ţară meritul cel puţin, de-a nu fi deschis tarabă politică, şi de a fi trăit din cinste, de cînd aŭ început cariera lor politică.

Dealtmintrelea, luĭ Dobrescu porţile celor alte partide îĭ sînt marĭ deschise. Să meargă acolo şi să ne lase în pace şi cu chitanţierul săŭ şi cu dragostea D-sale.

C. M.

SATIRA ZILEI

O nouă beţie

Se ştie ce a păţit o-dată Nea Iancu Brătescu. Pusese rămăşag că el cunoaşte cu ochiĭ închişĭ, numaĭ după gust, toate băuturile din lume. Şi,— cum s'ar zice în stil biblic, — l'aŭ legat pre el la ochĭ şi ĭ-aŭ dat luĭ să bea toate băuturile cîte sînt în cerurĭ şi pre pămînt. La urmă însă, tot a păţit-o. I s'a adus un pahar plin cu ceva incolor. Trage Nea Iancu o duşcă, trage două, trage treĭ,— şi se declară învins.

— Asta, — zice el trist,— nu'mĭ aduc aminte s'o fi băut vr'odată!

... Erà ... apă!

Lucrul ar părea natural, pentru că de şi consilier comunal, Nea Iancu n'a gustat nicĭ cînd din „Dîmboviţă apă dulce“.

Cu toate astea, une-orĭ apa îmbată şi ea. Eŭ unu am auzit cetăţenĭ din Tirchileştĭ zicînd adese orĭ:

— Ia lasă-mă, nene; vreĭ să mă 'mbeţĭ cu apă rece?

Şi e foarte posibil! Căcĭ ce nu îmbată? Junele Domnişoare, cînd scriŭ versurĭ, aŭ obiceiul să spuie:

> Eŭ vreaŭ să beaŭ cu tine
> Beţia de amor.

La teatru, Eliad cîntă şi el

> Să beeeem, să beeeem....

şi cînd colo, ţine 'n mînă un pahar gol!

Nu maĭ vorbesc de poeţiĭ carĭ se laudă că beaŭ numaĭ „nectar divin“, pe cînd în realitate eĭ beaŭ un Copăcenĭ de cea maĭ proastă calitate.

Ultima invenţie însă, în materie de beţie, a făcut-o guvernul conservator. El a izbutit să îmbete pe cetăţenĭ la Eforie cu vorbe goale, măcar că la băile Eforieĭ e apă berechet.

Rigolo.

COLEGIILE ELECTORALE

Colegiul al II-lea de Craiova s'a pronunţat dînd majoritatea listeĭ liberale.

Aceea-ce s'a petrecut la alegerile de la Brăila şi de la Ploeştĭ se repetă şi la Craiova: colegiul al II-lea dă majoritatea liberalilor, în timp ce colegiul I-iŭ, pe care puneaŭ atîta temeiŭ, capitulează regulat în faţa presiunilor guvernamentale.

Din cauza păcătoşieĭ acestuĭ colegiŭ, liberaliĭ aŭ pierdut regulat toate primăriile, pe care le cuceriseră.

Lecţiunea e severă, dar meritată.

Cînd s'a discutat modificarea legeĭ comunale, deputatul socialist V. Gh. Morţun a propus un amendament cerînd colegiul unic la comună.

D-niĭ Fleva, Stolojan şi alţĭ liberalĭ promiseseră să subscrie amendamentul, dar cînd veni în discuţie articolul în chestie, aceştĭ Domnĭ fugiră din Cameră şi amendamentul nu putu fi propus.

Dacă această propunere se adopta, liberaliĭ ar fi rămas astă-zĭ stăpînĭ pe toate aceste primăriĭ, dar aşa rămîn victime ale reacţionarismuluĭ şi politicianismuluĭ lor.

De aceea, am avut tot dreptul să spunem că lecţiunea aceasta e bine meritată.

Fi-va ea şi folositoare? Inţelege-vor odată că colegiile electorale strîmte sînt păcătoase şi că trebuiesc desfiinţate? Aicĭ e chestiunea.

Semnele nu se prea văd. Din potrivă, liberaliĭ se arată dispuşĭ a lua calea anarhismuluĭ şi a agitaţieĭ anti-legale.

Pe calea aceasta, nu'ĭ putem urma şi'ĭ vom combate din toate puterile.

Sîntem cu atît maĭ îndrituiţĭ la aceasta, cu cît aceste alegerĭ aŭ dovedit pe deplin dreptatea cauzeĭ noastre.

Cînd aceste colegiĭ aŭ dat asemenea dovezĭ de păcătoşie, nu putem să îngăduim liberalilor să ajungă la putere, fără să ia angajamente pentru desfiinţarea acestor gaşte, în loc de a se servi de ele, pentru a se menţine apoĭ iarăşĭ 12 anĭ la putere.

C. D. A.

Panamaua conservatoare

Confuzia ministeruluĭ. — Conştienţiĭ şi inconştienţiĭ. — Distrugerea liniilor statuluĭ. — Lege ridiculă. — Mina gheşefturilor.

Examinînd legea căilor ferate maĭ de-aproape şi consultînd cîţĭ-va oamenĭ specialĭ în materie, sîntem în măsură să spunem tot adevărul în trista luĭ goliciune asupra curseĭ în care trebuia să ne facă să cădem legea asta.

Confuzia ministeruluĭ

Oameniĭ competenţĭ afirmă,— şi se va vedea cu ce argumente, — că D. Olănescu s'a arătat de-o incapacitate absolută cînd a întocmit proectul D-sale. Ne dîndu'şĭ seama de interesele statuluĭ, nepricepînd la ce concluzie putea să ducă o lege făcută în grabă şi fără nicĭ o expunere de motive, voind însă să împace o idee vagă pe care o avea D-luĭ despre interesul căilor ferate existente cu interesul pe care l'ar fi avut cîte-va companiĭ financiare care s'ar fi hotărît să facă şi ele căĭ ferate la noĭ, D-luĭ a recurs la o regretabilă confuzie: a intitulat proectul ca *lege pentru construirea de căĭ ferate* **particulare.**

N'a specificat însă deosebirea care există între căile ferate de interes local saŭ căĭ numite secundare, şi căĭ ferate *industriale* saŭ *particulare*; cele dintîiŭ sînt în genere de un folos real şi statul le poate acorda oare-care ajutoare şi privilegiĭ, cele de-al doilea privesc *absolut* numaĭ interese particulare ca fabricĭ, moşiĭ, mine, exploatare de pădurĭ, etc. şi nicĭ într'o ţară din lume nu li se acordă privilegiĭ din partea statuluĭ.

Proectul D-luĭ Olănescu nu specifică nicĭ măcar ce întindere şi între ce puncte se pot face căile ferate particulare, expunînd ast-fel liniile statuluĭ la o concurenţă dezastroasă făcută de liniĭ particulare **avantajate şi ajutate tot de stat!**

Vom arăta maĭ jos şi maĭ pe larg cum stă chestia asta, precum şi alte lipsurĭ şi greşelĭ enorme din legea ministruluĭ de lucrărĭ publice.

Conştienţiĭ şi inconştienţiĭ

Să vedeţĭ însă ce s'a întîmplat. Comisia delegaţilor compusă din oamenĭ specialĭ în materie şi *din oamenĭ de afacerĭ*, s'a rupt în două părţĭ inegale; minoritatea a fost în contra proectuluĭ şi maĭ ales *în contra confuzieĭ* din el, şi aceştia eraŭ *specialiştiĭ*, **ingineriĭ**; majoritatea a admis proectul, ba încă s'a folosit de confuzie pentru a o transforma într'o mină de gheşefturĭ, mult maĭ *folositoare* şi maĭ **pozitivă** de cît legea minelor care se discută la Senat.

Aceste două tabere aŭ fost cele conştiente; D. Olănescu, Camera şi consiliul de miniştri, *afară de D. Marghiloman*, aŭ fost inconştienţiĭ carĭ s'aŭ lăsat a fi duşĭ de nas *de oamenii de afacerĭ din comisie.*

Distrugerea liniilor statuluĭ

Căcĭ, care era ţinta acestor oamenĭ de afacerĭ? Pur şi simplu ca particulariĭ, *cu concursul statuluĭ, să facă liniĭ cît de marĭ şi paralele cu ale statuluĭ, să facă liniĭ care să meargă de la centru spre Dunăre,* **în fine să se creeze o a doua reţea de căĭ ferate care să distrugă în parte reţeaua statuluĭ, şi asta cu ajutorul capitalurilor şi companiilor străine.**

Liniile proectate dejà de nişte companiĭ engleze şi franceze eraŭ: *Bucureştĭ-Craiova* prin Alexandria Caracal; *Găeştĭ Giurgiŭ*; *Bucureştĭ-Olteniţa* saŭ un alt punct pe Dunăre; *Tecucĭ-Făureĭ*, etc. Liniile statuluĭ distruse ar fi fost decĭ: *Bucureştĭ-Craiova; Bucureştĭ-Giurgiu; Bucureştĭ-Brăila-Galaţĭ; Buzăŭ-Mărăşeştĭ* şi *Tecucĭ-Galaţĭ*, **adică peste o mie de chilometri de căĭ ferate existente ar fi fost periclitate.**

Membriĭ comisieĭ aŭ discutat chiar probabilitatea asta şi aŭ **admis-o**, zicînd: *ce ne pasă de stat, noĭ trebuie să avem în vedere interesele generale ale ţăreĭ!*

Atuncĭ D. Vîrnav şi-a dat demisia, D. general Manu s'a pronunţat în contra legeĭ, iar D. Olănescu era pe punctul de-a se retrage din minister, dacă nu'l scăpa concursul foarte călduros al D-luĭ Al. Marghiloman.

Probă că aşa este, e că D. Olănescu n'a luat nicĭ o *singură dată* cuvîntul ca să apere legea atacată în Cameră, că D. general Manu n'a prezidat nicĭ o şedinţă în care s'a discutat legea asta şi că numaĭ D. Al. Marghiloman a luat cuvîntul şi-a dus polemica cu opoziţia.

Criza ministerială va izbucni însă de sigur cînd legea va veni la Senat, *dacă va veni.*

Lege ridiculă

Şi de ce să nu vie legea în Senat? Iată pentru ce: Aşa cum a fost ea amendată de Cameră şi de uniĭ membri din comisie, în urma alarmeĭ date de noĭ şi chiar de membri de-aĭ majorităţeĭ, legea nu maĭ corespunde aşteptărilor acelor companiĭ saŭ financiarĭ străinĭ carĭ voiaŭ să profite de ea.

In adevăr, specificîndu-se prin diferite amendamente că legea priveşte numaĭ căile ferate de interes local, iar nu şi pe cele particulare, prin urmare particulariĭ vor fi nevoiţĭ să se mărginească la liniĭ micĭ, curat personale şi privitoare numaĭ strict la exploatările moşiilor, fabricilor şi pădurilor lor. Aşa dar, s'a dus pe copcă o sursă de gheşeft.

Pe de altă parte, alte amendamente specificînd care anume liniĭ le pot face companiile şi particulariĭ, şi că n'aŭ voe să concureze liniile statuluĭ, gheşeftul cel mare a fost lovit de moarte.

Ca să se pue oameniĭ noştri să construiască crîmpee de liniĭ ca Văleniĭ de munte şi altele, maĭ bine îşĭ daŭ baniĭ cu dobîndă.

Incît legea aşa cum e amendată de Cameră e o lege ridiculă: *ea nu poate servi nicĭ planurile companiilor străine şi nicĭ interesele generale ale ţăreĭ.*

In numărul de mîine voiŭ arăta maĭ pe larg ce monstruozitate a eşit din legea deja destul de monstruoasă şi confuză pe care o prezentase D. Olănescu.

Mina gheşefturilor

De şi legea actuală pe care uniĭ sperĭ că Senatul o va modifica în sensul dorit de oameniĭ noştri de afacerĭ nu maĭ e bună nicĭ de-a fi pusă la Muzăŭ, totuşĭ, aşa cum este, ea poate da încă naştere la o sumă de gheşefturĭ maĭ micĭ, la nişte adevărate escrocheriĭ care ţin de domeniul coduluĭ penal pur şi simplu.

In numărul de mîine vom vedea ce gheşefturĭ se pot face încă cu constituirea societăţilor de exploatare, în ce raport stă textul legeĭ cu textul coduluĭ comercial, cu răscumpărarea liniilor de către stat, cu concesia perpetuă, concesie care e culmea scandaluluĭ şi a incapacităţeĭ la care poate ajunge un ministru necunoscător de departamentul luĭ, şi alte lucrurĭ maĭ mărunte.

Şi, între altele, ne vom ocupa şi de *căldura* pe care o pune D. Marghiloman în apărarea legeĭ, deşi consiliul de miniştri şi D. general Manu ar fi de părere ca s'o abandoneze, chiar cu riscul de-a'l sacrifica pe D. Olănescu.

I. Theodorescu,

Spanachidi şi reptilele

Spanachidi serbează un triumf: cică a înfundat toate «reptilele locale» din Craiova.

Cîte va insulte *răguşite şi repetate mecaniceşte, pentru cîţĭ-va francĭ*, se maĭ văd *plutind* în proza sarbădă care le umple coloanele.

Plutind... par'că vezĭ figura: plutind ca Spanachidi în prostie. Iată însă cum le-a redus Spanachidi pînă aci:

> A trebuit să scuturăm puţin reptilele şi iată că ele, un moment obraznice, aŭ pus botul pe labe. *Şĭ-aŭ adus aminte că fiind nişte simple reptile nu trebuie să'şĭ ia nasul la purtare.*

Spanachidi, nefiind o simplă reptilă, fireşte că n'are să'şĭ aducă aminte de nimic.

Totuşĭ, ca orĭ-ce mare bărbat, el are şi o mişcare de modestie şi zice sfîrşind:

> Dar noĭ credem că dacă reptilele aŭ maĭ muiat-o cu tonul lor impertinent apoĭ aceasta se datoreşte în bună parte **şi** faptuluĭ că ne apropiem de alegerĭ.
> *Luaţĭ dar seama reptilelor nu fiţĭ idioate!*

Esclamaţia de la sfîrşit, această floare a stiluluĭ Spanachidist, nu i s'ar putea întoarce nicĭ odată luĭ Spanachidi, căcĭ el nu va putea fi nicĭ odată alt-ceva de cît ceea ce este.

Rad.

Şcoala abrutizatoare

Presupun că aşĭ putea să ĭaŭ un moment deoparte pe D. Take Ionescu, ministru al instrucţiuneĭ publice şi să'ĭ pun repede — de-o pildă — următoarea întrebare:

— D-le ministru, ştiĭ D-ta ce e renaşterea harică?

Nu ştiĭ... Să'ţĭ spun dar: «renaşterea harică este o lucrare misterioasă, spirituală, nevizibilă, departe de orĭ-ce formă concretă, efectuată prin graţia divină despre care Mîntuitorul zice: «De nu se va naşte cine-va de sus, nu va vedea împărăţia luĭ Dumnezeŭ. De nu se va naşte cine-va din apă şi din spirit, nu va putea să intre întru împărăţia luĭ Dumnezeŭ. Şi iarăşĭ: Iar cîţĭ l-aŭ primit, acelora le-a dat putere să se facă fiĭ aĭ luĭ Dumnezeŭ, adică celor ce cred în numele luĭ, care nu s'a născut din sînge, ci de la Dumnezeŭ».

Aĭ înţeles? Nu prea, nicĭ acum. Mă mir atuncĭ cum aĭ ajuns acolo unde eştĭ.

Căcĭ ştiĭ D-ta că bazaconiile de maĭ sus trebuie să le ştie pe de-arostul ca apa orĭ-ce elev care aspiră să treacă din clasa a IV-a liceală într'a V-a? Şi negreşit, trebuie să le şi priceapă, nu'ĭ aşa? căcĭ alt-fel a'ĭ cere să spună papagaliceşte nişte cuvinte pe care nu le înţelege, ar însemna a face cu dînsul exerciţiĭ de îndobitocire.

D-ta însă tot nu ştiĭ nicĭ acum ce e «renaşterea harică» şi dacă aĭ lua în mînă un moment «Manualul de morală creştină» pe care eleviĭ din liceŭ trebuie să'l înveţe din doască în doască, aĭ rămînea surprins de cîte lucrurĭ nu maĭ ştiĭ încă.

Poate că nu ştiĭ nicĭ că acest «Manual de abrutizare» e aprobat de Ministerul Cultelor şi Instrucţiuniĭ publice prin deciziunea No. 14,293 din 28 Noembrie 1889, şi nicĭ n'aĭ auzit despre sistemul pedagogic al luĭ «luaţĭ de icĭ pînă colo».

Alt-fel una din două nu s'ar putea explica: de ce [illegible] maĭ tolerează această abrutizare re[illegible]oare a minţilor fragede,— saŭ: de ce te [illegible] socoate lumea printre ceĭ inteligenţĭ [illegible] generaţieĭ tinere?

Dr.

CRONICA JUDICIARA

UN CEASORNIC VOIAGIAT

Niţă Bărbulescu, calfă de bărbier, într'una din zilele anului trecut s'a dus la Cernica să'şi îngroape o rubedenie. Cînd s'a întors acasă, o soră a luĭ, i-a dat un ceasornic de aur, cu lanţul luĭ pe care îl găsise la monastire, într'o latrină. Bărbulescu pînă s'o găsi stăpînul, a păstrat lanţul la sine, iar ceasul l'a dat în păstrare «jupînuluĭ» săŭ Costică Ionescu, «frizer» din calea Buzeştilor. In speranţa unuĭ cîştig, Niţă s'a dus la Cernica din nou şi-a cercetat cine a maĭ fost acolo, odată cu el. Călugăriĭ i-aŭ spus că ceasul ar fi al unuĭ capitan, al căruia tată stă în calea Călăraşilor. Scriindu'ĭ acestuia din urmă, bătrînul a scris fiuluĭ săŭ, căpitanul, care nu era păgubaşul ceasuluĭ, dar care cunoştea pe păgubaş. Şi ast-fel Domnul căpitan Hristodorescu Ion, din Rîmnicul-Sărat s'a găsit că este cel care pierduse ceasul.

Cînd însă Niţă Bărbulescu a cerut stăpînu-săŭ ceasornicul căpitanuluĭ, acesta 'ĭ declară că l'a perdut. Maĭ mult încă, el pretinde că într'un acces de nebunie l'a aruncat în gura unuĭ canal.

Căpitanul însă în acest restimp reclamă parchetuluĭ şi atît Niţă Bărbulescu, cît şi Costică Ionescu se văd daţĭ judecăţeĭ.

Inaintea tribunaluluĭ calfa de bărbier Bărbulescu, chemînd martorĭ dovedeşte pe deplin că el este de bună credinţă. El e gata să dea lanţul, chiar îl depune pe masa tribunaluluĭ. Cît despre ceas, ce este el vinovat, dacă stăpînu-săŭ l'a pus la oparte? Pentru a găsi pe păgubaş, el a făcut tot ce i-a stat prin putinţă, făcînd cercetărĭ şi numaĭ graţie luĭ s'a găsit adevăratul stăpîn al ceasuluĭ.

Costică Ionescu o încurcă răŭ. El pretinde că nu ştie ce a făcut ceasul şi produce şi un certificat medical doveditor că pe acel timp nu ar fi fost în toate minţile.

Tribunalul însă găsind esplicaţiunea bărbieruluĭ, cam îndoelnică, îl osîndeşte la o lună de zile de închisoare şi la 300 de leĭ, valoarea ceasuluĭ. Cît despre Bărbulescu, el se vede achitat.

Rezultatul a fost că bietul «don căpitan», s'a întors la Rîmnicul-Sărat cu «lanţ», dar fără «ceas», iar bărbierul Ionescuĭ va face o lună de zile de puşcărie. Cît despre ceĭ treĭ sute de leĭ, Costică ca băiat practic, se gîndeşte în sine:— «Să aibă să'ĭ ea!»

Chiţibuş.

LICITAŢIUNI

— In ziua de 6 Martie a. c., se va ţine licitaţie, în pretoriul minis cult. şi instr, pentru darea în întreprindere a canalizăreĭ pentru scurgerea apelor de ploĭ, infiltraţiunĭ şi menagere de la şcoala normală Carol I din Cîmpulung.

—In ziua de 10 Martie a c., se va ţine licitaţie, la direcţiunea gener. a c. f. r., pentru aprovizionarea de 1500 kgr. mucava, predabilă 1000 kgr. în Aprilie şi 500 în Iunie.

—In ziua de 21 Febr. a. c., se va ţine licitaţie, la ministerul domeniilor, pentru darea în întreprindere a acoperişuluĭ cu şiţă a 800 case ţărăneştĭ din 2 sate din Brăila.

—In ziua de 27 Febr. a. c., se va ţine licitaţie, la ministerul domeniilor, pentru arendarea pe un period de 5 an a maĭ multor moşiĭ din judeţele Vlaşca şi Teleorman.

BUCUREŞTII

Lipsa de estetică — Maidanurile. — Oraş saŭ sat? — Bulevardul Colţeĭ

Lipsa de estetică

De vre-o 25—30 anĭ, Capitala a 'nceput să se modernizeze şi consiliile comunale din acest timp şĭ-aŭ dat toate ostenelile pentru a ridica Bucureştiĭ la nivelul oraşelor marĭ din străinătate. S'aŭ făcut îmbunătăţirĭ simţite, s'a canalizat Dîmboviţa, s'aŭ deschis bulevarde, s'aŭ făcut sacrificiĭ enorme, în speranţa de a se da Capitaleĭ un alt aspect, maĭ prezentabil, maĭ estetic.

Din capul loculuĭ însă, putem spune că nu s'a ajuns la acest scop, din cauza lipseĭ de iniţiativă la capitaliştiĭ noştri carĭ nu vor să clădească. Şi ne miră acest lucru, cînd ştim că cu chiriile exorbitante ce se iaŭ la noĭ, aceste clădirĭ le-ar renta pînă la 20—25 la sută.

S'a maĭ vorbit în acest ziar despre jupoĭarea ce se face prin urcarea neîncetată a chiriilor. Pe o mică întindere, pe Calea Victorieĭ, între bulevard şi strada Clemenţeĭ, e o diferenţă colosală între chiriĭ.

Cînd ast-fel staŭ lucrurile, nu înţelegem această timiditate a bogaţilor.

Maidanurile

Intr'adevăr, cînd s'a făcut cheiul Dîmboviţeĭ, toţĭ aŭ crezut că în curînd are să se populeze, şi cu toate acestea, de atîta vreme de cînd s'a făcut, şi nu sînt zece clădirĭ pe toată întinderea cheiuluĭ.

Cu bulevardele tot aşa: dacă luăm bulevardul Elisabeta, vedem cîte-va clădirĭ, maĭ mult saŭ maĭ puţin izolate, dar acestea numaĭ aci, în apropiere de Calea Victorieĭ; încolo nişte locurĭ virane şi nişte maĭdanurĭ imense.

Pe bulevardul Carol s'a clădit casa D-luĭ Ioanid, şi-atîta tot; pe bulevardul Academieĭ nicĭ chiar nababul Cantacuzino nu îndrăzneşte să clădească.

Chiar pe Calea Victorieĭ arteza principală de azĭ, în locul cel maĭ central al oraşuluĭ se observă în colţul stradeĭ Franklin un teren care de o sumă de vreme stă neclădit. Iar şi clădirile care sînt, sînt nenivelate, împestriţate ca stil arhitectonic, într'un cuvînt lipsite de estetică.

Oraş saŭ sat?

Bine 'nţeles că una din cauzele principale care opreşte concentrarea oraşuluĭ este nelimitarea de pînă acum a razeĭ şi întinderea sa prea mare. In definitiv, maĭ toate oraşele noastre sînt maĭ mult nişte sate marĭ, de cît nişte adevărate oraşe.

Dacă pînă acum nu s'a gîndit nimenĭ la ridicarea unuĭ plan de nivelămînt al Capitaleĭ, evident că tot ce s'a făcut s'a făcut fără rost, fără socoteală. In privinţa aceasta Brăila întrece cu mult Bucureştiĭ: stradele sînt mult maĭ bine aranjate, maĭ largĭ, maĭ bine proectate.

Dar una din greşelile cele maĭ marĭ ce s'aŭ făcut e că s'a dat Caleĭ Victorieĭ o importanţă pe care nu o poate avea, făcînd dintr'însa centrul circulaţiuneĭ bucureştene. Prin strîmteţa eĭ, prin lipsa de aliniere, prin lipsa de trotoare, această stradă e menită să devie o linie de al doilea ordin.

Bulevardul Colţea

Ideĭa deschidereĭ bulevarduluĭ Colţeĭ, este una din cele maĭ nemerite. Intr'adevăr, din pricinile arătate maĭ sus, artera principală nu poate fi Calea Victorieĭ, ci o stradă ce ar merge paralel cu Calea Victorieĭ.

Avem însă de făcut o observaţie: bulevardele nu trebuiesc făcute prea largĭ, de oare-ce o să prezinte o sumă de inconveniente, maĭ ales prin aceea că se pierde urma vechilor strade pe care le-ar tăĭa; de alt-fel, acest lucru îl regretă azĭ Vienezii.

Prin deschiderea bulevarduluĭ Colţeĭ, întregul centru al circulaţiuneĭ s'ar stabili acolo, ĭar calea Victorieĭ va rămîne o arteră secundară, cum e de pildă Rue de Richelieu din Paris.

Cum am maĭ spus, ideĭa e minunată; numaĭ dacă D. Filipescu va avea energia şi putinţa de a o pune în fapt.

Ib.

LITERATURA LA JAPONEZI

Norvegianul Astrid Näss face o descriere interesantă a Japonieĭ din punct de vedere literar în gazeta «Morgenbladet».

Japonia are de maĭ bine de 12 veacurĭ o literatură independentă şi cele maĭ vechĭ legende şi cîntece japoneze datează d'intr'o epocă necunoscută, preistorică. Biblia japonezilor, «Kojiki», a fost scrisă la anul 712 şi întrebuinţarea caracterelor de tipar le-a fost cunoscută cu o sută de anĭ înnainte de Gutenberg.

Eĭ aŭ început să întrebuinţeze xilografiile şi gravurile pentru cărţĭ cam în acelaş timp cu europeiĭ.

Bibliotecele japoneze eraŭ pe aceeaşĭ treaptă ca şi cele europene şi acuma în veacul al XIX-lea se ivesc şi în Japonia curentele uneĭ literaturĭ nouă şi conforme cu gradul de dezvoltare modernă în deosebitele eĭ forme.

Japoneziĭ citesc mult, în imperiul luĭ Mikado apar vre'o 800 de publicaţiunĭ periodice. In vechime numaĭ curtea şi preoţiĭ aveaŭ privilegiul lectureĭ şi al dezvoltăreĭ culturale. Cultura burghezimeĭ şi a claselor muncitoare era la un nivel inferior. Starea asta de lucrurĭ s'a îmbunătăţit însă, cînd în veacul de mijloc, preoţiĭ aŭ început să se ocupe cu scrisul şi în Japonia ca şi în Europa. O dezvoltare maĭ mare a literatureĭ s'a început însă de la victoriile cele marĭ ale luĭ Sykasus în veacul al 17-lea şi acuma Japonia se bucură de 35,000 de şcolĭ diferite, în care se instruiesc zilnic ca la 3,500,000 de copiĭ.

Incă din secolul al 9-lea ţara aceasta poseda un alfabet de 47 de litere designate prin puncte şi liniĭ şi care reprezintă 70 de sunete deosebite. Alfabetul acesta se numeşte «Kana» şi e foarte deosebit de cel chinezesc, care sute de anĭ a fost întrebuinţat în Japonia. Cu «Kana» s'aŭ scris cărţile populare, iar pentru cărţile maĭ serioase, ştiinţifice s'aŭ întrebuinţat semnele alfabetuluĭ chinezesc.

In timpurile maĭ nouă s'a operat o schimbare şi în astă privinţă şi acuma cărţile cele maĭ savante se scriŭ cu alfabetul «Kana», aşà că şi poporul le poate citi.

Cîtă vreme aŭ fost în uz semnele alfabetice chinezeştĭ, eraŭ în floare şi ideile şi idealurile chineze. Femeile aŭ dat în Japonia impulsul pentru schimbarea alfabetuluĭ, prin faptul că aŭ început să scrie cîntece şi legende cu semnele alfabetuluĭ «Kana» şi acum acesta e singurul alfabet întrebuinţat în ţară.

De atuncĭ încoace influenţa chinezească a fost cu totul înlăturată din literatura japoneză şi maĭ ales poiezia e pe o treaptă foarte înnaltă.

Poiezia, «Uta-bito», formează în Japonia maĭ ales literatura populară. Aşà numitele «Naga-uta», saŭ poieziĭ maĭ micĭ, sînt zugrăvite pe paravanele micĭ japoneze şi se pot găsi pretutindenĭ, la serac şi la bogat. Conţinutul acestor micĭ poieziĭ îl formează maĭ ales proverbele, aventurile fantastice, saŭ şi consideraţiunĭ maĭ serioase asupra străduinţelor greşite ale oamenilor, de cele maĭ multe orĭ însă descrierĭ poietice ale natureĭ şi legendele cavalerilor vechĭ şi ale vitejilor Daimilor.

Japoneziĭ cunosc foarte bine literaturile europene, maĭ ales pe cea engleză.

Intre ceĭ maĭ marĭ poieţĭ aĭ Japonieĭ este Bakin, povestitorul vitejiilor japoneze. Din operele sale istorice—ele sînt în număr de 190—locul cel d'intîiŭ îl ocupă romanul uriaş «Clopotul de aur din Kamacura». Kamakura a fost odinioară teatrul Şogunilor. Acuma e o ruină, dar amintirea victoriilor Şogunilor şi ale eroilor din epoca feodalizmuluĭ s'a întipărit adînc în simţul războinic al japonezilor şi a contribuit poate în parte la victoriile japonezilor asupra duşmanuluĭ secular.

Un alt poiet mare, Ikku, care e realist, descrie starea socială, nemulţămirile poporuluĭ şi ticăloşiile oamenilor. Direcţia aceasta a ajuns preponderentă în vremile din urmă.

Un scriitor maĭ tînăr, Tjubonchi, adversar al mareluĭ Bakin, a scris multe nuvele şi în ultimiĭ anĭ cîte-và romane foarte realisto-pesimiste care aŭ contrbuit mult la mişcarea literară modernă în Japonia. Tjubonchi a tradus şi operele maĭ multor d'intre filozofiĭ modernĭ germanĭ.

O ramură originală a literatureĭ japoneze o formează ciudatele fabule ale scriitoruluĭ Oka.

D'intre membriĭ universităţeĭ din Tokio mulţĭ ocupă şi în literatură un loc important.

Ast-fel literatura modernă japoneză s'a emancipat cu totul de influenţa chinezească şi s'a dezvoltat independentă. O direcţie modernă a luat locul celeĭ vechĭ, această direcţiune nouă e încă în faza dezvoltăreĭ, ce'ĭ dreptul, dar păşeşte fără răgaz înnainte şi şi-a însuşit multe din progresele europene.

INFORMAŢIUNI

Alaltăerĭ la moşia Dumbrăvenĭ, jud ţul Botoşanĭ, proprietatea interdictuluĭ Ba'ş, pe care se află cea maĭ mare velniţă din Moldova de sus, căldarea a făcut explozie, omorînd opt lucrătorĭ şi rănind pe alţĭ doĭsprez ce.

Parchetul din Botoşanĭ a deschis o anchetă pentru a stabili responsabilităţile.

Cine însă va despăgubi familiile lucrătorilor?

D. N. Filipescu a întreprins o ciudaţă operă de distrugere a partiduluĭ liberal.

D-sa a numit pe faĭmosul agent liberal H. Gherghel în postul de agent de barieră la accizele Capitaleĭ, în locul faĭmosuluĭ idem Ed. Dioghenide, care a trecut la «Voinţa Craĭoveĭ».

Linia ferată între Vintileanca şi Buzăŭ s'a înzăpădit. Din această cauză acceleratul care mergea aseară spre Moldova s'a oprit la Mizil, iar cel care venea spre Bucureştĭ n'a putut sosi.

D-niĭ membri aĭ societăţeĭ Preseĭ sînt încunoştiinţaţĭ că adunarea generală anunţată pentru mîine Joĭ 9 Februarie nu se va ţine, de oare-ce convocarea a fost făcută din eroare.

Erĭ la orele 2 trebuĭa să aĭbă loc întîlnirea pe teren a D-lor Ciurcu şi Florian. Un incident însă a făcut să se amîne tranşarea acestuĭ diferend.

D. Papamihalopol, unul din martoriĭ D-luĭ Ciurcu, apreciind că condiţiile reclamate de martoriĭ D-luĭ Florian: pistolul ghintuit, treĭ gloanţe de fie-care şi distanţa de 15 paşĭ, sînt în afară de cazurile uzitate şi absolut exagerate, s'a retras.

S'aŭ numit alţĭ martorĭ din ambele părţĭ, carĭ vor continua mîine tratativele.

Un comunicat mincinos

In şedinţa de erĭ a Camereĭ D. Nicu Filipescu a interpelat pe guvern în privinţa comunicatuluĭ apărut în «Monitorul Oficial» prin care se desminte ziarul «Timpul» care a afirmat că D. Carada a fost contra acordăreĭ listeĭ acţionarilor D-luĭ Fleva.

Din parte-ne putem da o categorică desminţire atît D-luĭ Ghermani, cît şi întreguluĭ guvern care a publicat comunicatul.

Este cu desăvîrşire exactă ştirea — pe care am dat-o noĭ ceĭ d'întîiŭ—că D. Carada a fost contra acordăreĭ listeĭ.

Pe lîngă D-sa aŭ maĭ fost contra D-niĭ: Teodor Rosetti, Costinescu, Procopie Dumitrescu, Vericeanu şi Nica; singur D. Virgiliŭ Arion a fost pentru.

Ca să dovedim, printr'o indiscreţie comisă de uniĭ carĭ sînt în curent cu cele ce se petrec la bancă, putem adăoga următoarele amănunte absolut inedite:

In consiliul ce s'a ţinut la Banca Vînerea trecută la orele 5½, s'a pus în discuţie cererea listeĭ. Toţĭ ceĭ de faţă, afară de D. Arion, aŭ fost contra.

După ce s'a luat această hotărîre, doĭ dintre directoriĭ bănceĭ, ale căror nume nu e nevoie să le spunem, aŭ inzistat ca cu toată hotărîrea luată, să se convie a se da lista D-luĭ Fleva, prin excepţie şi maĭ mult ca o favoare pentru D-sa.

Faţă cu această neconsecvenţă, D-niĭ V. Arion şi Costinescu aŭ luat cuvîntul pentru a o combate, spunînd că de vreme ce s'a luat o hotărîre, nu văd pentru ce s'ar acorda pe sub mînă un lucru care în primul rînd a fost refuzat. Cu toată opunerea însă a D-luĭ Arion şi Costinescn, ceĭ-l'alţĭ Domnĭ de la bancă aŭ hotărît să dea D-luĭ Fleva lista numaĭ ca favoare şi prin excepţie.

Incă un amănunt şi complectăm:

Acela care a fost maĭ violent şi maĭ categoric în contra acordăreĭ listeĭ a fost D. Procopie Dumitrescu, care spunea că «poliţia comunală lucrează pe capete pentru reuşita D-lor Fleva şi Popovicĭ».

Indrăznească guvernul să ne dezmintă.

***

Un mare număr de conservatorĭ dezaprobă pe D. Teodor Rosetti pentru că s'a unit cu Carada şi Dumitrescu.

In locul căpitanuluĭ Forăscu, demisionat, a fost numit şef al siguranţeĭ căpitanul Savopol.

In fine D. judecător de instrucţie Vlădescu de la cabinetul No. 4, a ordonat lichidarea asociaţiuneĭ «Creditoren-Verein.

Cu această operatiune a fost însărcinat un grefier, delegat de primul preşedinte al tribunaluluĭ.

STIRI COMERCIALE

Protestele pe ziua de 4 Februarie 1895

Sache Dumitrescu, Tîrgovişte, leĭ 3000; Dumitru Christea. Giurgiŭ, leĭ 1000; D. Schnrud, str. Şepcarĭ, leĭ 1067.45; Iosef Fuchs, str. Doamneĭ, leĭ 521.10; Deneş Greb, str. Sf. Elefterie, 15. leĭ 477 70; Eliad Tasse, str. Biserica Enĭ, 12, leĭ 500; B Leibovicĭ şi I. Segal, str. Cantemir, 62, leĭ 250; Bernhard Schreiber, calea Victorieĭ 101, leĭ 564.30; B. Grigorescu, Mizil, leĭ 368,50; I. Kuhmel, str. Lipscanĭ, 1, florinĭ 111.72; A. Czomekg, cal. Victorieĭ, mărcĭ 358.75; Robert I. Eduards, str. Episcopiĭ, mărcĭ 300; Achile Constantinidis, str. Soareluĭ, florinĭ 51 18 la sută; E. Wiegand et C. C. Săvoiu, Covacĭ 14, leĭ 100; G. I. Stoenescu, str. Bărăţiĭ 26, leĭ 255 20 la sută; I. Astuan, cale Victorieĭ 20, mărcĭ 72 80; Mateas Avram, str. Puţu cu apă rece 1, leĭ 464, D. I. Secolescu T. Măgurele, leĭ 1703 10 la sută; Ştefan şi Elisabeta Niculescu, str. Toamneĭ 63 leĭ 1300; Jean Poloni, Lipscanĭ, leĭ 214; B. Vainiberg, fără domiciliu, leĭ 480.85; Duhovnicul N. Sachelari Marinescu, str. Dionisie 64, leĭ 10520.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştĭ 8 Februarie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la 0⁰. . . .	754.3
Temperatura aeruluĭ	—7.2
Vîntul tăricel de la Vest	W
Starea ceruluĭ senin	
Temperatura maximă de erĭ . . .	5⁰
„ minimă de astăzĭ . . .	—13⁰

Temperatura la noĭ a variat azĭ între +1⁰ şi —16⁰.

Erĭ timp închis şi ger; după amiazĭ a nins în aproape toată ţara. Noaptea frig mare. Astă-zĭ dimineaţă senin şi frumos. Poleiul a început să cadă la soare. Barometrul se coboară încet, timpul liniştit.

In Dobrogea şi la Mare vînt foarte ţare de la N; Marea foarte agitată. La Brăila, Galaţĭ, Călăraşi, Giurgiu, etc. Dunărea a îngheţat pe la marginĭ şi curg sloĭ mulţĭ.

Timp frumos, senin şi ger în toată ţara.

Ştirĭ Mărunte

Bătălie. — Guardul comunal cu No. 72 din str Teilor, a fost grav bătut ast'noapte de nişte contrabandiştĭ carĭ i-aŭ luat şi revolverul.

Unul dintre aceştĭ contrabandiştĭ a fost cunoscut.

***

Pojar. — Şcoala din com. Negreni, jud. Gorj, a fost închisă din cauza pojaruluĭ care bîntuie cu furie în localitate.

***

Academia romînă.— Vinerĭ 10 Februarie la ora 1 d. a, Academia romînă va ţine şedinţă publică in localul săŭ din Calea Victorieĭ 135.

D-l *B S. Hasdău* va ceti un studiŭ despre *cheile Bîculuĭ din Basarabia.*

FOIŢA ZIARULUI «ADEVĔRUL»

2

I. P. JACOBSEN

UN FOC IN CEAŢĂ

Cum stătea ea aci ocupată cu feregele, pe faţa eĭ se vedea expresia uneĭ fericirĭ nepăsătoare, care irita pe Henning. Pentru ce viaţa eĭ să fie aşa de luminoasă şi uşoară, cînd ea'ĭ răpea luĭ orĭ-ce rază de lumină? Dacă i-ar strica liniştea asta luminoasă, dac'ar arunca puţină umbră în calea eĭ! Ea'ĭ aruncase dragostea în noroiŭ şi trecuse peste dînsa ca peste un lucru mort, ca şi cînd n'ar fi fost un suflet de om care se zvîrcoea plin de dor şi rîmnind la fericire, în dragostea asta!

— Acum el ar putea să fie deja la Borreby---zise el şi se uĭtă pe fereastră afară.

— Nu, că doar la Hagestedhof voia să se ducă—răspunse ea.

— Doar şi cealaltă nu e departe de acolo şi tot în drum.

— Cum? Doar nu'ĭ în drum!

— Nu, drept vorbind, nu'ĭ în drum—dar tot maĭ vine el aşa de des pe acolo?

— Unde?

— La Borreby, fireşte, la intendentul lemnelor.

— Nu ştiŭ, zăŭ! Ce să caute acolo?

— De, o fi numaĭ gura lumeĭ—ştiĭ că ace'a are fata cea maĭ frumoasă.

— Eĭ şi?

— Eĭ, Doamne iartă-mă! doar nu toţĭ bărbaţiĭ sînt călugărĭ.

— Dar se vorbeşte oare ceva?

— De cine nu se vorbeşte? Dar şi el ar putea să fie maĭ cu băgare de seamă!

— Dar ce spune? ce?

— Iaca întâlnirĭ şi... cele obicinuite.

— Minţĭ, Henning! Asta n'o spune nimenĭ, toate astea tu le aĭ iscodit.

— Atuncĭ de ce mă întrebĭ?—De altfel ce plăcere ar fi asta pentru mine ca să povestesc oamenilor ce noroc are el la fetele din Borreby!

Ea lăsă feregele din mînă şi se apropiă de dînsul.

— Aşa de josnic nu te aşĭ fi socotit, Henning—zise ea.

— De, dragă, înţeleg că asta te supără, trebuie să'ţĭ fie foarte neplăcut, că el nu'şĭ impune măcar atîta rezervă—cel puţin acuma.

— Ptiu! Henning, asta e josnic şi nedemn din partea ta, dar eŭ nu te cred.

— Doar nu eŭ o spun — zise el cu ochiĭ în pămînt — doar nu 'ĭ-am văzut sărutîndu-se.

Agata se aplecă înainte şi'l lovi peste obraz cu dispreţ.

El îngălbeni ca un mort şi o privi cu o căutătură care era pe jumătate aceea a unuĭ cîine bolnav, pe jumătate a unuĭ bărbat insultat. Agata îşĭ acoperi faţa cu mîĭnele şi se îndreptă spre uşa deschisă. Aci se opri o clipă şi se rezemă par'că 'ĭ-ar fi venit un leşin, apoĭ se uĭtă peste umăr la dînsul, şi zise rece şi liniştită:

— Henning, îţĭ spun că nu'mĭ pare răŭ de ce am făcut.

Pe urmă se duse.

Henning rămase multă vreme ca ameţit; pe urmă se duse şovăind în odaea sa şi se aruncă pe pat. 'I era silă de sine însuşĭ. Acum totul era sfîrşit—lucrul cel maĭ cuminte din partea sa era să'şĭ tragă un glonte în cap; — să trăiască — să se furişeze prin viaţă cu privirile fricoase ale unuĭ cîine bătut? —Nu! — Cu palma ce'ĭ trăsese, ea'l înfierase cu pecetea sclavieĭ şi a avut dreptate. Cît de mult a iubit-o el!—fierbinte—nebuneşte; dar nu ca un bărbat, ca un cîine — tăvălindu-se în praf la picioarele eĭ ca dinaintea uneĭ icoane. Stăteaŭ în grădină, ea-şĭ săpa numele în coaja unuĭ copac, vîntul se juca în părul eĭ, iar el se furişă lîngă dînsa şi sărută o şuviţă de păr ce flutură, şi se simţi fericit o zi întreagă; dragostea luĭ n'a avut nicĭ o dată curajul bărbatuluĭ şi speranţa veselă; era sclav în toate, în dragoste, în speranţă în ură. De ce n'a crezut ea în cele povestite de dînsul? de ce are o încredere atît de oarbă în Niels? Nicĭ odată el n'o minţise, asta era cea dintîiŭ faptă josnică a luĭ şi ea a cunoscut-o îndată. Asta s'a întîmplat pentru că ea nicĭ o dată nu l'a socotit bun de alt-cevà de cît de fapte josnice. Ea nu l'a înţeles nicĭ odată şi de dragul eĭ a îndurat el viaţa asta lungă, nenorocită de la Stavnede, unde fie-care bucăţică de pîine, pe care el o îmbucase, îĭ era amărîtă de amintirea că mănîncă de pomană. Ar fi putut să înebunească la gîndul acesta. Cît se maĭ urà pe sine, din pricina răbdăreĭ sale nebune, a speranţeĭ sale umilite! Ar fi putut s'o ucidă pentru ceea ce'ĭ făcuse şi'şĭ va răzbunà, o va face să'ĭ plătească aniĭ ceĭ lungĭ de înjosire, ceasurile de chin. Răzbunare pentru pierderea demnităţeĭ de om, răzbunare pentru dragostea de sclav şi pentru palma de pe obraz!

Aşà se legăna el în visurĭ de răzbunare, ca altă dată în visurĭ de iubire şi nu se împuşcă şi nicĭ nu plecă.

După două zile, Henning stătea înaintea prînzuluĭ în grădină cu puşca şi cu geanta de vînătoare. Cum stătea aşà iaca veni şi Niels Bryde călare, tot gătit de vînătoare şi, măcar că amîndoĭ nu prea ţineaŭ unul la altul, totuşĭ se salutară prieteneşte şi păreaŭ foarte încîntaţĭ că se întîlniseră şi că puteaŭ merge împreună la vînătoare Se duseră aşà dar împreună la „Rönne", o insulă măricică, plină de bălăriĭ, afară, pe lîngă gura fjorduluĭ, şeasă şi joasă. Insula asta era cercetată toamna de multe foce, care se rostogoleaŭ pe bancurile de nisip joase, ce ieşeaŭ pe ţărm din mare, orĭ dormeaŭ pe butuciĭ ceĭ marĭ, carĭ zăceaŭ la debarcader. Acestor foce le eraŭ pregătite gloanţele celor doĭ vînătorĭ. Cînd ajunseră la locul acela, fie-care îşĭ cătă de drum de-a lungul ţărmuluĭ. Vremea posomorîtă, neguroasă, atrăsese multe foce şi ceĭ doĭ vînătorĭ îşĭ auzeaŭ împuşcăturile regulate. Maĭ tîrziŭ ceaţa se îngroşă şi pe la amea-zĭ era atît de deasă, peste insulă şi fjord, încît la o depărtare de două-zecĭ de paşĭ nu era cu putinţă să deosebeştĭ o focă de o piatră.

Henning se aşeză pe ţărm şi se uĭtă ţintă în ceaţă Era o tăcere desăvîrşită, numaĭ un sunet slab, gîlgîitor de pe apă şi şuĭerul speriat al unuĭ pescar singuratec ĭeşĭaŭ din liniştea greoaĭe, apăsătoare.

El era ostenit de atîtea gîndurĭ ostenit de speranţă, obosit de ură, bolnav de visurĭ. A şedea aĭcĭ în tăcere şi a privi somnoros înainte, a'ţĭ închipui lumea ca cevà foarte depărtat, ca cevà, de care aĭ scăpat; a şedea aĭcĭ şi a lăsà ceasurile să moară unul după altul—asta e pacea, aproape fericirea. De odată răsună un cîntec prin ceaţă, fericit şi vesel:

In Maiŭ îmĭ duc mireasa acasă,
Un trandafir roş, un crin gingaş,
Cîntă, lăutarule, cîntă!
Atuncĭ pădurea să se gătească verde,
Pe cîmp să stea floare lîngă floare.
Luna plină să strabată lumea,
Soarele să'l văd fierbinte, vreŭ!
Cucul să cînte în ţara toată,
Că eŭ mĭ-am găsit fericirea,
Iar necazul să rămîĭe acasă.

Era glasul limpede al luĭ Niels Bryde. Henning sări în sus; ca fulgerul scăpără ura într'însul; ochĭu'ĭ ardea, rîse răguşit, pe urmă luă puşca la ochĭ.

Iar necazul să rămîĭe acasă.

maĭ răsună odată; el ochi după glas în ceaţă; cele de pe urmă cuvinte se pierdură în pocnetul puşteĭ—apoĭ se făcu tăcere ca maĭ înainte.

(Va urma).

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 9 (21) Februarie

5% Renta r. p.	101	Acţ. B. Agricole	170
5% Renta am.	99¼	Dacia-Romînia	380
5% „ (92—93)	98¾	Naţionala	404
4% „ am.	98¼	Pa ria	115
6% Oblig. rur.	102¾	Construcţiĭ	121
Pensiunĭ	285	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	94½	Londra	25 42½ 38¾
5% „ (1890)	94¾	Paris	100.85.75
5% Fonc. rur.	93⅛	Viena	204½ 04.95
6% „ urb.	101½	Berlin	124.10.123
5% „ „	88¼	Belgia	100
5% „ „ Iaşĭ	79	Scont B. a.	9
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	7½
Banca Naţ.	1595	„ C. dep.	7½

Războiul chino-japonez

TOKIO, 8 Februarie. — Creditele cerute de guvern se urcă la 100.000.000. Dacă Camera aprobă întreaga sumă a creditelor pentru războiŭ, ele se vor urca la 250.000.000.

HIRAHINA, 8 Februarie. — Flota japoneză a staţionat Duminecă în portul Vei-Hai-Vei. Garnisona s'a predat japonezilor; forturile, depozitele de torpile şi 10 corăbiĭ de războiŭ chineze li s'aŭ dat în posesiune.

PETERSBURG, 8 Februarie. — Se asigură că nu s'a încercat nicĭ o intervenire din partea Anglieĭ şi Rusieĭ între China şi Japonia.

Delegatul chinez, cu puterĭ serioase (!) se pregăteşte să meargă să trateze. Japonia a primit în tot-d'a-una cu cea maĭ mare diferenţă sfaturile miniştrilor Rusieĭ şi Anglieĭ, sfaturĭ date tot de odată şi susţinute de ceĭ-l'alţĭ reprezentanţĭ aĭ puterilor. Japonia a declarat de curînd că este gata să oprească mersul armatelor sale şi să aştepte propunerile de pace ale Chineĭ.

HONG-KONG, 8 Februaiie. — Situaţia la Formosa devenind din ce în ce maĭ ameninţătoare, un mare număr de negustorĭ părăseşte insula. O corabie comercială sosită erĭ, anunţă că o escadră chinezească staţionează în apele Formoseĭ.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

De la Ocna S'atuluĭ

Pentru a se vedea cum sînt trataţĭ lucrătoriĭ în atelierele Statuluĭ, vom da două micĭ fapte.

La Imprimeria Statuluĭ s'a luat de erĭ măsura ca lucrătoriĭ să nu maĭ intre pe uşa principală, căcĭ împedică de a dormi pe D. Eugen Balş, şi de a'şĭ odihni ramolismentul, — ci să circule numaĭ pe uşa de la privăţĭ.

Omul cu capul de lemn îşĭ închipuie că Imprimeria e făcută pentru el, nu pentru interesele Statuluĭ.

Tot acest Balş ridicul a suprimat lucrătorilor apa de isvor ce aveaa pînă acum de băut, şi nu le maĭ dă voie să bea apă de cît dintr'o saca cu totul insuficientă.

Un ziar liberal atacă cu furie administraţia tramvayuluĭ electric, învinovăţind o că a mituit pe „ciocoiĭ de la primărie".

In urma acestuĭ articol, D. V. Lascar, membru influent al partiduluĭ liberal şi unul din principaliĭ acţionarĭ aĭ tramvayuluĭ electric, este hotărît să'şĭ dea demisia din clubul liberal.

Concursul pentru obţinerea titluluĭ de institutor s'a terminat şi la Iaşĭ.

Din 101 candidaţĭ cîţĭ s'aŭ prezintat, abia aŭ reuşit 28.

Circulaţia trenurilor a fost restabilită aproape pe toate liniile. Numaĭ liniile Roşiori-T. Măgurele şi Ciulniţa-Slobozia continuă încă a fi întrerupte.

Chiar pe linia Mizil-Vintileanca, care a fost întreruptă numaĭ astă noapte, circulaţia e deja restabilită.

In consiliul comunal ce s'a ţinut aseară sub prezidenţia D-luĭ Filipescu, s'aŭ discutat numaĭ contestaţiile electorale.

Consiliul comunal se va întruni şi mîine seară pentru a continua cu rezolvirea contestaţiilor.

Erĭ s'aŭ terminat concursurile pentru lucru de mînă a aspirantelor la titlul de institutoare.

Concursul s'a ţinut la şcoala profesională No. 1.

Incendiŭ

Un foc violent a izbucnit astă-zĭ dimineaţă în Calea Griviţeĭ. La capătul stradeleĭ în care se află biserica Manea Brutaru, la intretăierea cu calea Griviţeĭ, se afla o casă mică şi dărăpănată între două case marĭ.

Coşul acesteĭ case fiind stricat, a aprins grinzile din pod şi pe la 8 ceasurĭ focul a izbucnit.

Două bătrîne nemţoaice ce se aflaŭ în casă aŭ scăpat şi ajutate de public aŭ putut scoate parte din mobilele lor.

Focul se întindea şi totuşĭ pompieriĭ nu veneaŭ.

Lume se strînsese multă, iar poliţia văzînd că pompieriĭ nu maĭ vin, făcea apel la oamenĭ de bună-voinţă ca să darme casa incendiată, căcĭ ameninţa să comunice focul caseĭ D-luĭ Ghica Populanĭ.

Abia pe la orele 11 pompieriĭ sosiră din toate părţile. Curgeaŭ sacalele şi pompele de pretutindenĭ, umplînd calea Griviţeĭ.

Ce fel de organizaţie aŭ posturile de pompierĭ de vin aşa tîrziŭ şi toate de odată?

A fost un adevărat noroc, că incendiul nu s'a propagat maĭ departe.

Din Cernăuţĭ se telegrafiază că ierĭ făcîndu-se acolo o alegere de deputat pentru Reichsratul din Viena, a fost ales candidatul romîn D. George Vasilco, cu 61 de voturĭ din 109 votanţĭ.

Atragem atenţia primărieĭ asupra următoruluĭ fapt.

D. Stiefler, cunoscutul hotelier din Capitală, posedă un mare teren pe şoseaua Doamneĭ, între Calea Rahoveĭ şi Calea 13 Septembrie. Acest teren fiind maĭ jos de cît şoseaua, în urma ploilor şi zăpezeĭ de săptămînile trecute, toată apa de pe locurile virane acoperite cu murdăriĭ şi de pe maidanurile din împrejurimĭ s'a scurs pe acest teren formînd un lac imens.

In urma geruluĭ, lacul îngheţînd, D. Stiefler scoate şi pune în consumaţie ghiaţa murdară.

ULTIME TELEGRAME

BRUXELLES, 8 Februarie.— Un ziar anunţă, după informaţiunile cele maĭ autentice, că Englitera nu a făcut nicĭ o obiecţiune la anexarea eventuală a statuluĭ liber al Conguluĭ de către Belgia.

ARCO, 8 Februarie. — Transportarea corpuluĭ archiduceluĭ Albrecht s'a fixat pe Sîmbătă. Corpul va sosi la Viena Duminică seara; înmormîntarea se va face Marţĭ la 5 ore după amiazĭ.

Peste 3000 de telegrame de condoleanţe aŭ sosit.

BERLIN, 8 Februarie. — Comisiunea pentru proectul contra «resvrătirilor revoluţionare» a respins articolul privitor la tentativele de violenţă contra ordineĭ de stat şi a adoptat alineatul relativ la turburarea linişteĭ publice prin ameninţărĭ criminale.

PARIS, 8 Februarie. — Consiliul de miniştri a decis că, dacă Reichstagul german ar vota prime pentru exportul zahărurilor, să se ia imediat măsurĭ pentru a distruge efectul acestor prime pe pieţele franceze.

BUDAPESTA, 8 Februarie. — Camera deputatilor a adoptat în unanimitate propunerea D-luĭ Embrey de a da săracilor districtuluĭ Alfoeld onorariul pe o zi al deputaţilor, cu un amendament care zice că suma să fie distribuită săracilor din întreaga ţară.

VIENA, 8 Februarie.— «Corespondenţa Politică» află din Belgrad că regele Alexandu va părăsi Biarritz la începutul luĭ Martie; va sta cîte-va zile la Paris şi se va întoarce apoĭ cu regele Milan la Belgrad, după ce se va fi oprit cîte-va zile la Viena.

Aceeaşĭ foaie anunţă că districtul militar al Varşovieĭ va fi mărit în mod considerabil prin adăogarea a 10 districte ale ţinuturilor Grodno, Tonizin şi Volhinia.

PETERSBURG, 8 Februarie. — O mare agitaţie domneşte de vr'o cît va timp printre industrialiĭ ruşi în contra introducerĭi zileĭ de lucru de 8 ore în fabricile şi atelierele lor. Totuşi, cîţi-va fabricanţi aŭ introdus deja această, reformă fără a scădea salariile lucrătorilor.

Tîrgul cerealelor

Viena 9 Februarie 1895.

Fisionomia tîrguluĭ de azĭ este cu totul incoloră; stagnaţiunea cauzată prin întreruperea comunicaţiunilor continuă, accentuată încă prin puţina frecvenţă din partea speculanţilor.

Semnalăm gestiunea afacerilor de azĭ; grîŭ de primă-vară fl 6.64; de toamnă fl. 7.11; ovăz fl 6.22; secară de primă-vară fl. 5.67; de toamnă fl. 6.10; porumb fl. 6.44; colza de August şi Septembrie fl. 11.10.

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Urmarea şedinţeĭ de la 7 Februarie 1895

Art. 9 din legea c. f. particulare se admite fără discuţie.

D. **Delavrancea** ia cuvîntul la art. 10, care a fost suprimat de delegaţĭ şi prin care se obligaŭ companiile ca să transporte gratis posta şi deţinuţiĭ şi telegraful în caz cînd ar avea liniĭ; D-sa cere menţinerea acestuĭ articol.

D. **A. C. Cuza** spune că prea s'ar supune companiile la multe obligaţiunĭ, cînd li s'ar impune transportarea gratuită a poşteĭ, deţinuţilor şi telegrafuluĭ.

D. **N. Cerkez** se uneşte cu părerea D-luĭ Cuza şi susţine suprimarea art. în chestie, spunînd că companiile de sigur că vor stabili tarife maĭ scăzute pentru stat.

D. **N. Fleva** susţine art. propus de D. ministru al lucrărilor publice. D-sa spune că deja prin această lege statul acordă o sumă de avantaje companiilor şi n'ar fi răŭ ca ele să facă aceste minime serviciĭ statuluĭ.

D. **M. Balş** arată că dacă s'ar menţine acest articol s'ar creia o mulţime de inconveniente pentru stat.

D. **Delavrancea** propune un amendament după care militariĭ să fie transportaţĭ cu jumătate preţul.

D. A. C. Cuza combate amendamentul D-luĭ Delavrancea, care se respinge cu 49 voturĭ contra 38.

Se primeşte suprimarea art. 10.

Art. 11 devenit 10 se primeşte fără discuţie.

Se citeşte art. 12 prin care se dă drept statuluĭ ca după 30 de anĭ de la punerea în exploatare, să participe cu 30 la sută din beneficiul companiilor.

D. **Porumbaru** observă că delegaţiĭ aŭ păstrat toate sarcinile pentru stat şi numaĭ acelea ale companiilor se suprimă. D-sa cere să se menţie acest articol.

D. **A. C. Cuza** declară că nu se opune la menţinerea sa, dacă Camera voeşte aceasta.

D. **M. Balş** spune că dispoziţiile art. 12 sînt inutile, de oare-ce statul are drept să răscumpere liniile după 30 de anĭ.

D. **Demetrescu-Mirea** regretă suprimarea art. 10 şi cere menţinerea art. 12.

D. **C. Olănescu** declară că nu e contra menţinereĭ acestuĭ articol.

Respingîndu-se suprimarea, art. 12 se admite.

D. **Porumbaru** ia cuvîntul la art. 13 şi cere ca dreptul statuluĭ de a răscumpăra liniile să se întinză şi asupra cazurilor de faliment al companiilor. Apoĭ propune ca societăţile străine să fie obligate, a avea sediul lor social în ţară.

D. **Marghiloman** spune că societăţile străine vor fi silite să se supună dispoziţiilor coduluĭ comercial.

D. **Delimarcu** propune un amendament după care statul să aibă dreptul să modifice legea după trecere de 30 anĭ.

D. **N. Fleva** cere ca societăţile străine să fie obligate prin lege a avea sediul în ţară.

Se respinge amendamentul D-luĭ Delimarcu.

Art. 13 devenit 12, se admite.

Se dă citire art. 14, devenit 13 în care e vorba de modul de a fixa preţul răscumpărăreĭ.

D. **Delavrancea** combate acest articol.

D. **Cerkez** explică înţelesul art. 14 şi admite să se clasifice textul în sensul ca comisiunea de ingineri să evalueze preţul răscumpărăreĭ.

D. **C. Olănescu** explică necesitatea acestuĭ articol.

Art. 14 devenit 13, se admite.

Se dă citire art. 15, devenit 14.

D. **V. Brătianu** propune un amendament. după care liniile companiilor în stare de faliment să treacă asupra statuluĭ, iar trecerile lor către o altă persoană saŭ companie să nu se poată efectua fără învoirea guvernuluĭ.

D. **C. C. Arion** găseşte că soluţia D-luĭ Brătianu nu este satisfăcătoare, Cere ca faţă cu importanţa chestiuneĭ, comitetul delegaţilor să o discute.

Şedinţa se ridică la orele 5.

Şedinţa de la 9 Februarie 1895

Şedinţa se deschide la ora 1 şi 50 sub prezidenţia D-luĭ *M. Balş.*

Prezenţĭ 97 D-nĭ deputaţĭ.

Mîncaţĭ 2425 leĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

Se votează indigenatul D-luĭ Carol Mayer, recunoaşterea D-luĭ Teodor Cosma din Craiova şi încă o recunoaştere a unuĭ domn căruia nu i s'aude numele.

La orele 2,20 Camera trece în secţiunĭ.

D. I. Urnă.

SENAT

Urmarea şedinţeĭ de la 7 Februarie 1895.

Or tocmaĭ din produsele chimice rezultate din aceste mine se pot face acele produse industriale de care vorbeşte ministrul. Noua lege a minelor nu poate face nimic în privinţa asta, maĭ bine ar fi să se înlesnească creiarea de asemenea industriĭ la noĭ.

Or guvernul a sacrificat prin convenţia cu Germania tocmaĭ aceste produse ale săreĭ, zădărnicind putinţa desvoltăreĭ acesteĭ industriĭ de transformare industrială a săreĭ noastre, această imensă avuţie naţională.

O altă sursă de bogăţiĭ pe care o neglijează legea este petrolul, cu care s'ar putea încălzi locomotivele, şi pentru care administraţiile statuluĭ n'aŭ făcut nimic.

Tot asemenea pentru *lignită*, de care s'aŭ deschis 6 minere în ţară, dar care aŭ trebuit să fie închisă din cauză că C. F. R. refuză să o admită în administraţia sa.

Pentru lignita, ca şi petrolul, nu e nevoe de o lege specială a minelor ci e nevoe ca să se găsească debuşeurĭ pentru ea, ca să oblige C. F. R. să le întrebuinţeze în administraţia lor.

Dar lignitul nu poate fi întrebuinţat în industriile metalurgice, căcĭ n'are destulă calorie. Avem însă antracit în ţară, nu acolo unde a spus raportorul ci la Schela şi moşneniĭ n'aŭ aşteptat legea minelor pentru a ceda unor străinĭ cu un 1 fr. tona, ceea-ce e mult maĭ mult de cît se prevede în legea D-luĭ Carp.

In Mehedinţĭ şi Suceava avem gismente minerale, de aramă, de fer, de manganez, Aceste n'aŭ putut fi exploatate din cauza lipseĭ de combustibil, din cauza lipseĭ de cărbune de pămînt. In Bucovina s'a încercat, dar nu s'a răuşit.

Cît timp nu vom avea asemenea cărbunĭ, nu o să exploatăm aceste mine cu toată legea minelor.

Tot ce se va putea face e de a exporta minereul brut; lucrul s'a încercat dar n'a răuşit, din cauza lipseĭ de drum de fer.

Se pune la vot art. 1 şi se votează.—La art 2.

D. **Poni** ia cuvîntul şi observă că cu actuala redacţiune a art. chiar mineralele de fer aflate la suprafaţă, vor putea fi concesionate de stat, în potriva drepturilor proprietaruluĭ.

Cere apoĭ ministruluĭ să precizeze ce înţelege prin pietre scumpe, ca să nu dea loc la confuziunĭ. Se miră că nu s'a trecut şi fosfaţiĭ în această enumerare.

Maĭ mulţĭ senatorĭ. — Propuneţĭ amendamente.

D. **Poni**. După ce n'aţĭ avut măcar condescendenţa, să mă lăsaţĭ erĭ să vorbesc azĭ îmĭ cereţĭ să propun amendamente, — faceţi-le D-v.

D. **Tocilescu** spune cîte-va ereziĭ ştiinţifice, care înveselesc Senatul cînd le releva D. Poni

Se votează art.

La art. 3 D. **Mîrzescu** ia cuvîntul.

D. **Mîrzescu** cere explicaţiĭ asupra administraţieĭ centrale miniere, criticate de inginerul Alimănişteanu în raportul săŭ.

D. **Carp** dă explicaţiile cerute.

Art. 3 se votează, precum şi art. 4 şi 5.

La art. 6 *D. Sturza* vorbeşte iarăşĭ de călcarea art. 19 din constituţie, iar *D. Carp* riposteză că sistemul D-luĭ Sturza cu proprietatea minelor pentru stat ar lovi în acest art.—totuşĭ articolul se votează.

Art. 7 care prevede concesia pe 75 anĭ.

D. **Aurelian** îĭ combate pe motiv că nu se poate conceda ceva ce aparţine proprietaruluĭ.

D. **Mîrzescu** întreabă, dacă admiţîndu-se că proprietatea minieră e creiată prin legea aceasta, un proprietar ce ar ipoteca pe viitor moşia sa, ipotechează solul orĭ tot odată şi subsolul?

D. **Lahovary** răspunde că ipoteca nu afectează decît suprafaţa, de vreme ce legea spune precis că proprietatea minieră e distinctă de a suprafeţeĭ şi că cea dintîiŭ e susceptibilă singură de a fi ipotecată.

Art. 7 se votează, şi se ridică şedinţa la 5 şi jum.

Şedinţa de la 9 Februarie 1895.

Şedinţa se deschide la orele 3 sub prezidenţia D-luĭ *A. Brăiloiu.*

Prezenţĭ 76 D-nĭ senatorĭ.

Leĭ asvîrliţĭ pe gîrlă 1900.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

La ordinea zileĭ continuarea votăreĭ pe articole a legeĭ minelor.

Se dă citire art. 8 din lege.

D. **Poni** luînd cuvîntul, spune că acest articol aşa cum a fost prezentat de guvern nu este decît o reproducere fidelă a art. 8 din legea franceză de la 1810; intrînd însă în studiul comitetuluĭ delegaţilor nu s'a făcut decît doar că s'a înlocuit cuvîntul *proprietar* prin *concesionar*, ceea-ce în fond nu este decît acelaşĭ art. 8 din legea franceză.

Morfeŭ.

ŞTIRI TEATRALE

Teatrul Naţional. — Joĭ 9 Februarie se vor da: *Lăcrămioare*, comedie în 3 acte şi *La 30 de anĭ*, comedie într'un act, amîndouă de D. Mihail Polizu-Micşuneştĭ.

In studiŭ: *Macbetch*, *Mort fără luminare* şi *Mareşala*, comedie în 3 acte, care se va da Joĭ, 16 Februarie, în beneficiul D-reĭ Amelia Velner.

Opereta pregăteşte: *Vînătorul* (*Nachtlager în Granada*, şi *Fra-Diavolo*.

***

O trupă germană de tragedie va începe de Duminică 12 Februarie o serie de reprezentaţiĭ la Teatrul Liric.

Trupa e sub conducerea directoruluĭ Eger din Breslau şi se compune din 27 de artiştĭ; printre carĭ uniĭ de primul rang.

Prima piesă ce se va da va fi traducerea germană a drameĭ luĭ B. Sardou *Madame Sans-Gêne.*

***

Sala Concordia, strada Smîrdan 51.— Astă-zĭ şi în fie-care seară, *mare reprezentaţie* extraordinară. Debutul artiştilor nouĭ angajaţĭ. Sala va fi splendid iluminată, sceneria nouă, asemenea în fie-care seară program noŭ.

Preţurile locurilor: locul I 1 leŭ, locul II 50 banĭ. Inceputul la 9 ore seara.

Programul este compus in vederea visitelor de Familiĭ.

Proprietar: Const. Mille

Bucurescĭ Tipografia Modernă, Gregorie Luis, Strada Academieĭ, 24.